

Bez dowodów inspektor nie stwierdzi naruszenia

Pan W.K. zwrócił się do prezydenta miasta jako organu nadzorującego działalność organów opieki zdrowotnej o podanie wysokości wynagrodzenia dyrektora S., co stanowi informację publiczną. Dyrektor S. wezwał W.K. telefonicznie jako zainteresowanego wysokości jego zarobków. Wobec tego W.K. uznał, że prezydent przekazał jego dane dyrektorowi. Zwrócił się do GODO, twierdząc, że w ten sposób zostały naruszone jego dane osobowe. Z kolei pełnomocnik prezydenta wyjaśnił, że informacja o zarobkach została przekazana na podstawie danych znajdujące się w biurze prowadzącym sprawy kadrowe kierowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, jednak nie zwracano się do dyrektora S. o podanie tej wysokości. W tej sytuacji GODO uznał, że nie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

DECYZJA z 11 lutego 2013 r. DOLiS/DEC-156/13/9453,9462,9467

■ (...) Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje bowiem podstaw do przyjęcia, że to pracownicy Urzędu (...) W. udostępnili jakiegokolwiek dane osobowe Skarżącego osobom nieupoważnionym, w szczególności Dyrektorowi S.(...). Jak ustalono Biuro P. Urzędu (...) W. rozpatrując wniosek Skarżącego nie zwracało się również do S.(...) o informację, której udostępnienia żądał Skarżący.(...). S.(...) w złożonych w toku niniejszego postępowania wyjaśnieniach wskazał, że Urząd (...) W. nie informował go o wpływnięciu ww. wniosku Skarżącego, ani nie prosił o współpracę w przygotowaniu odpowiedzi na niego.

■ (...) Generalny inspektor ochrony danych osobowych nie dysponuje żadnymi dowodami na potwierdzenie okoliczności przedstawionych w skardze. Skarżący oparł skargę jedynie na własnych podejrzeniach i nie przedstawił żadnych dowodów na ich potwierdzenie. Jak wynika z oświadczeń złożonych przez pracowników Urzędu (...) W., którzy mieli dostęp do wniosku Skarżącego, działania podejmowane przez nich w związku z jego wpływaniem ograniczyły się wyłącznie do czynności służbowych mających na celu udzielenie Skarżącemu odpowiedzi na jego zapytanie. (...)

Organ administracji publicznej może uznać stanu faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej k.p.a., stanowią inaczej (np. art. 24 par. 3 k.p.a.). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

■ (...) Każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. nr

16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań Prezydenta (...) W. doszło, w ocenie Skarżącego, do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. /.../ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. (...) może także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie (...) może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Opracowanie
Małgorzata Piasecka-Sobkiewicz